

Secundus

mū rīdeo q̄rēs vt dicat si p̄t. Quō p̄ eum
 sacrificauit si se ip̄e sacrificauit: vtrūq; em̄ idēz
 dñs ait. Quē p̄ inq̄t sacrificauit et misit in hūc
 mundū: vos dicitis q; blasphemāt qm̄ dixi fi
 liū dei suz. Alio aut̄ loco ait. Et p̄ eis sanctifi
 co meip̄m. Itē q̄ro quō eū p̄ tradidit: si ip̄se
 se tradidit. vtrūq; em̄ dicit apl̄s paul⁹. Quis fi
 lio inq̄t pp̄rio nō peccit: s; p̄ nob̄ oib⁹ tradidit
 illū. Alibi aut̄ d̄ ip̄o saluatore ait. Qui me
 dilexit: et tradidit seip̄z p̄ me. Credo rīdebit
 si hec p̄be sapit: q; vna volūtas ē p̄ris et filij:
 et inseparabilis op̄atio. Sic ḡ intelligat illā incar
 natōez et ex v̄gine natiuitatē: in q̄ fili⁹ itelligi
 tur missus: vna eadēq; op̄atiōe p̄ris et filij in
 separabilē eē factā: non vtrūq; inde sepato spū
 sc̄tō: de q̄ apte d̄r. Inuēta ē i vtero h̄is d̄ spū
 sc̄tō. Nā etiā si ita q̄ram⁹. enodati⁹ fortassis
 qd̄ dicim⁹ appēbit: quō misit d̄s filiū suū. Jus
 sit vt veniret atq; ille iubenti obtpans venit
 an rogauit: an t̄p̄tū mō admonuit. S; qd̄libz
 horū sit: v̄bo vtrūq; factū ē. Dei aut̄ v̄bū: ip̄e ē
 dei fili⁹. Quapropt̄ cū eū p̄ v̄bo misit a p̄re et
 v̄bo ei⁹ factū ē vt mitteret. Ergo a p̄re et filio
 missus ē idē fili⁹: q; v̄bū p̄ris ē ip̄e fili⁹. Quis
 em̄ setam sacrilega induat op̄inōe vt putet
 tp̄ale v̄bū a p̄re factū eē: vt etern⁹ fili⁹ mitte
 ret et i carne apperet ex tpe: S; vtrūq; i ip̄o di
 v̄bo qd̄ erat i p̄ncipio ap̄d̄ deū: et de⁹ erat i ip̄a
 sc̄z sapia dei: sine tpe erat quo tpe illū i carne
 appere opteret. Itaq; cū sine v̄llo initio t̄pis
 i p̄ncipio eēt v̄bū: et v̄bū eēt ap̄d̄ deū: et d̄s eēt
 v̄bū: sine v̄llo tpe i ip̄o v̄bo erat: q̄ tpe v̄bū ca
 ro fieret et h̄itaret in nobis. Que plenitudo
 t̄pis cū venisset: misit de⁹ filiū suū factum ex
 m̄liere: i. factū ē i tpe vt i carnatū v̄bū hoib⁹
 apperet: qd̄ in ip̄o v̄bo sine tpe erat: in q̄ tpe
 fieret. Q̄do q̄p̄e tēp̄oz in eterna dei sapia si
 ne tpe ē. Lū itaq; h̄a p̄re et filio factū esset: vt
 in carne fili⁹ apperet: cōgruēt̄r dicit⁹ est mis
 sus ille q̄ in ea carne appuit: misisse aut̄ ille q̄
 in ea nō appuit. Quā illa q̄ coram corporeis
 oclis foris gerunt: ac interiore appatu natu
 re spiritualis existūt: p̄pterea cōueniēt̄r mis
 sa dicunt. Forma porro illa suscepti hois: fi
 lij p̄sona ē: nō etiā p̄ris. Quapropt̄ p̄ iuisi
 bilis vna cū filio secū iuisibili: eundē filiū visi
 bilē faciendo: misisse eū dicit⁹ ē: q̄ si eo mō visi
 bilis fieret: vt cuz p̄re iuisibilē eē desisteret: i. si
 suba iuisibilis v̄bi in creaturā visibilē mutata
 et trāsies v̄teret: ita missus a p̄re intelligeret
 filius: vt t̄m̄ missus nō etiā cū p̄re mittēs iue
 niret. Lū v̄o sic accepta ē forma serui vt ma
 neret incōmutabilis forma dei: manifestū ē:
 q; a p̄re et filio nō apparētib⁹ factū sit q; appe

ret in filio: i. vt ab inuisibili p̄re cū inuisibili fi
 lio: idē ip̄e fili⁹ visibilis mitteret. Cur ḡ ait. Job-8
 Et a me ip̄o nō veni? It̄ hoc fm̄ formā fui di
 ctū est: fm̄ quā dictū ē. Ego nō iudico quēq;. Ibidē
 Si ḡ missus d̄r in quātū apparuit foris in crea
 tura corpali: q̄ intus i natura spiritali oculis
 mortaliū sp̄ occult⁹ ē: itā in p̄mptu ē itelligere
 etiā de spū sancto cur missus et ip̄e dicat. Fa
 cta ē em̄ qd̄a creature spēs ex tpe in qua visi
 biliter ostenderet spū sc̄t⁹: siue cū in ip̄m d̄m̄
 corpali specie velut colūba descendit: siue cuz
 decē dieb⁹ pactis post eius ascensionem: die Act-2
 p̄thecostes fact⁹ ē subito de celo son⁹: quasi
 ferret̄ status vehemēs: et vise sūt illis lingue
 diuise tanq; ignis: q̄ et insedit sup̄ vnū quēq;
 eoz. Hec op̄atio visibiliter exp̄sa: et oculis ob
 lata mortaliū: missio spū sancti dicta ē: non
 ita vt appareret ei⁹ ip̄a suba: qua ip̄e iuisibilis
 et in cōmutabilis ē: sicut p̄ et fili⁹: s; vt extero
 rib⁹ visis hoim̄ corda cōmota a tempali ma
 nifestatiōe veniētis: ad occultā eternitatem
 semp̄nit̄is cōuerterent.

Quid sit qd̄ nunq; legit: aut p̄ maior spū
 ritus sc̄tō: aut spū sc̄t⁹ minor p̄re. Ca. VI
 Deo aut̄ nūq; scriptū ē q; de⁹ pater
 i maior sit spū sancto: vel spū sanctus
 minor deo p̄re: q; non sic ē assumpra
 creatura: i. qua apperet spiritus sc̄t⁹: sicut as
 sumpt⁹ ē fili⁹ hois: in qua forma ip̄ius v̄bi dei
 p̄sona p̄sentaret: nō vt h̄eret v̄bū dei: sicut alij
 sapiētes sancti: s; p̄p̄cipib⁹ suis. Nō vtrūq; q;
 ampli⁹ h̄ebat verbū dei vt eēt q; ceteri excel
 lētiorē sapia: s; q; ip̄m v̄bū erat. Aliud ē enim
 verbū in carne: aliud v̄bum caro. Itē aliud ē
 verbū in homie: aliud v̄bum hō. Caro em̄ p̄
 homie posita ē in eo q; ait. Verbū caro factū Job-1
 est: sicut illd̄. Et videbit ois caro salutare dei Luc-3
 Nō em̄ sine aia vel sine m̄te: s; ita ois caro:
 ac si diceret: ois hō. Nō ḡ sic ē assumpta crea
 tura: in qua apperet spū sc̄t⁹: sicut assumpta
 est caro illa et hūana illa forma ex v̄gine maria
 Itēq; em̄ collumbā b̄tificauit spū: vel illum
 flatū: vel illuz ignē: sibi q; et p̄sone sue in vnita
 tē habitūq; cōiunxit in eternū. Haud v̄o mu
 tabilis et cōuertibilis ē natura spū sc̄t⁹. vt nō
 hec ex creatura fieret: s; ip̄e in illud atq; illud
 mutabiliter verteret: sicut aqua in glaciem.
 S; apparuet̄ ista sic optune appere debuet̄
 creatura seruiēt̄e creatori: et ad nutū ei⁹ in
 cōmutabiliter in se ip̄o p̄manētis: ad eū signi
 ficandū et demonstrandū: sicut significari et de
 monstrari mortaliū oportebat mutata atq;
 cōuersa. Proinde quāq; illa columba spirit⁹
 dicta sit: et de illo igne cuz diceret. T̄se sunt Act-2